

ה' של השכינה ביארו חכמים ואמרו מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה [קנ] מאחר שמצד המלכות שורה על ישראל נפש יתירה בשבת וזו המלכות היא עולה בשבת לבינה ולכן היא מתנה טובה שבבית גנזי. **וְבַה נִפְּשׁ עַמְלָה וַיִּגְיעָה** (שמות לא) **שַׁבַּת וַיִּנְפֹּשׁ** ובמלכות מושרשים ישראל שיש להם בימי החול נפש עמלה ויגיעה בטרדות הגוף והפרנסה וכאשר באה השבת אז 'שבת וינפש' כי אז יש להם מנוחה בגוף ובנפש [קנא] מכח נפש היתירה.

הנפש האחרת בחיות עבד

דִּנְפֹּשׁ אַחֲרָא אֵית עַל רִישֵׁיה דְּבַר נֶשׁ, דְּאֵתְקִרִיאת עֶבֶד. וְאִיהוּ דִּיּוֹקְנָא עַל בַּר נֶשׁ אמנם לא כל אדם זוכה לאותה הנפש בימות החול אלא רק התלמידי חכמים שהם בבחינת שבת ולשאר העם יש להם נפש אחרת השורה על ראשו של האדם בימות החול מצד מטטרו"ן הנקרא עבד וזו הצלם השורה על האדם בימות החול. **וְאִיהִי עֶבֶד דְּמִלְפָּא, דְּמִנְעֵנְעָא כָּל אַבְרִין דְּבַר נֶשׁ, לְמִיזַל בְּאַרְחִין טָבִין, וְלְקַיִמָּא בְּהוֹן רַמ"ח פְּקוּדִין, לְשִׁרְיָא עַל־יִיהוּ ה' דְּבַהֲבָרָאם, דְּכַד**

אור הרשב"י

גמליאל: הנותן פת לתינוק צריך להודיע לאמו. [קנא] וכדאיתא בפרשת אמור דף צ"ה ע"א שיש בסגולת השבת להשקיף את כל הצער יותר משאר הזמנים.

[קנ] כדאיתא בשבת דף י' עמוד ב' אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה, ואני מבקש ליתנה לישראל לך והודיעם. מכאן אמר רבן שמעון בן

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

סְלִיֵק הַבְּרָאָם לְרַמ"ח וזו הנפש היא בחינת עבד המלך שהוא מנענע את כל אבריו של האדם בכדי שיילך בהם בדרכים טובות ושיקיים בהם את הרמ"ח מצוות עשה שעיי"כ תשרה עליהם השכינה שהיא סוד אות ה' שבתִיבַת 'בה'בראם' כי כך עולה תיבת 'הבראם' למנין רמ"ח וע"י קיום רמ"ח מצוות עשה נבראים רמ"ח מלאכים שהם כסא אל השכינה (רמ"ק).

שני צלמים יש באדם צלם דז"א וצלם דנוקבא

וַדְיוֹקְנָא אֲחֶרָא עַל רִישֵׁיהּ, דְּאֶתְקְרִיאת יְרָאָה, וְדָא י'

[קנב] והנה יש דמות אחרת על ראשו של האדם הנקראת תורה שהוא סוד

אות ו' של ז"א הנקרא תורה שבכתב. **וְעַלֵּיהּוּ אֶתְמַר, (בראשית א) וַיִּבְרָא**

אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְם אֱלֹהִים ועל אלו שני הצלמים

שמצד זו"ן נאמר 'ויברא אלהים את האדם בצלמו' שהוא צלם ו' דז"א ונאמר עוד 'בצלם

אלהים' שהוא מצד המלכות הנקראת אלהים. **הַרְיִן דְּיוֹקְנִין טָבִין, דְּאִינוּן**

דְּכַר וְנוֹקְבָא. דְּכַר מְסֻטְרָא דְּאֶת י' [קנג]. **נוֹקְבָא מְסֻטְרָא**

דְּאֶת ה' כי יש כאן שתי דמויות טובות שהם זכר ונקבה אחד מצד אות ו' של ז"א שהוא

זכר ואחד מצד אות ה' של המלכות שהיא נקבה.

אור הרשב"י

[קנב] היהל אור גורם דאתקריאת תורה ודא ו'. [קנג] היהל אור גורם ו'.

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

שתי אותיות י"ה מעוררות את האדם לתורה ולמצוות

וּתְרִין אֶתְוּן אֶתְעֵרִין לִיה לְבַר נֶשׁ לְתוֹרָה וְלַמִּצְוָה וּשְׁתֵּי
 אותיות י"ה מעוררות את האדם לתורה ולמצוות. " יִרְאָה, וְדָא
 אִיהִי עַל רִישֵׁיה דְּבַר נֶשׁ, וּמְנָה יִיעוּל דְּחִילוֹ לְלִבָּא דְּבַר
 נֶשׁ, לְמַדְחַל מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלִנְטְרָא גְרַמִּיה דְּלֹא
 יַעֲבַר עַל פְּקוּדֵין דְּלֹא תַעֲשֶׂה [קנד] והנה האות י' של החכמה הנקרא

אור הרשב"י

ספירה עליונה הימנה והיא העליונה שבכולן
 ואמנם הספירה הראשונה מכל עשר ספירות
 שיש בה זאת היראה היא ספירת החכמה לפי
 שיראה לעלות אל מקום הכתר הגבוה ממנה פן
 תשרף באש שלה ולכן היא הנקראת יראה
 פנימית אבל הבינה אעפ"י שהיא תחת החכמה
 אין לה יראה זו לפי שהבינה והחכמה זווגא
 חדא אינון וכחדא נפקי וכחדא שריין (דף כ"ט
 ע"א) ואדרבה יש בה בחינת אהבה כי היא
 אוהבת את החכמה ומתקרבת אצלה באופן כי
 החכמה נקראת יראה על כי יש לה יראה
 מלעלות אל הכתר והבינה נקראת אהבה על
 שאוהבת את החכמה אהבה גמורה ואמר כאן
 כי צריך שהאדם יקנה בו שתי מידות האלה.
 מדת האהבה את השו"ת הנרמז' בביני' האוהב'
 את החכמ' ומדת הירא' הנרמז' בחכמה היראה
 מן הכתר כנ"ל. והואיל ואתא לידן לבאר ענין
 הירא' החיצו' והפני' נבאר עתה ענין תועלת
 האדם בהיותו ירא יראה הפנימי' הנז' כי גורם
 שגם הקלי' יתיראו מלעלו' אל הקודש פנימה פן

[קנד] ובענין זה נעתיק את מש"כ בשער מאמרי
 רשב"י - פרשת נשא בר"מ בדקב"ב ע"ב וז"ל
 ' יראה ודא איהי על רישיה דבר נש כו' ה'
 אהבה על רישיה דבר נש כו' ענין זה חולק עם
 המוסכם לנו בכל ספרי הזוהר וגם התיקונין כי
 אהבה היא בחכמה ויראה היא בבינה אבל
 הענין הוא במה שנודע כי שתי מיני יראות הן
 החיצונה והפנימית כי החיצונה היא יראה
 מחמת העונש והפנימית היא מ"ש חז"ל כי כל
 צדיק ירא לעלות אל מקום חופת חבירו פן
 ישרף כמש"ה כי על כל כבוד חופה וכן הענין
 הזה הוא בספירות עליונות עצמן כי כל אחת
 יריאה לעלות למעלה ממקומה פן תשרף באש
 חבירתה שלמעלה הימנה וכמ"ש בפ' בשלח
 כשעלה משה למרום שהיה אומר לו קמואל
 המלאך שלא היה יכול ליכנס בתחום
 הדרניא"ל המלאך ולא הדרניא"ל בתחום
 סנדלפו"ן המלאך פן ישרף זה באשו של חבירו
 הגדול ממנו.

והנה ספירת הכתר אין בה יראה זו כי אין

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

יראה היא שורה על ראשו של האדם וממנה נכנס יראה לליבו של האדם בכדי לירא

אור הרשב"י

תייחד להקב"ה בשכינתיה שהם ז"א ונוקביה על ידי דחילו ורחימו שהם או"א פירוש שכאשר תייחד לז"א ונוקביה צריך שתייחד בתחילה את אבא ואימא כדי שישפיעו המוחין לז"א ונוקביה וע"י כך יתייחדו ז"א ונוקביה גם הם ולכן צריך עתה להקדים דחילו שהוא אבא כי הוא המתחיל לתת המו' לאימא ואימא נותנת לז"א ונוקביה ואח"ך תחוו' ליחדם יחד שני לז"א ונוקבי' ע"י רחימו ודחילו ותקדים אימא לאבא והוא בסוד שמאלו תחת לראשי כו' כי הוא סוד החיבוק אשר בתחלתו צריך להמשיך אור דאימ' בשמאל דז"א כדי שיתחיל לחבק את נוקביה בבחינ' שמאלו תחת לראשי ואח"ך יכוין בדחילו שהוא אבא להמשיך אורו אל הימין חסד דז"א לקיים הז"א בנוקביה וימינו תחבקני. אבל צריך שתדע כי בעוד ז"א ונוקביה אחר באחור אין צורך לזווגם על ידי חיבוק ונישוק משום דאז תרוייהו הוו חד גופא מחוברין אבל אחר שהוחזרו פנים פנים שננסרו ונעשו שני גופים אז צריך להחזירן פנים פנים על ידי חיבוק ונישוק לזווגם יחד. ואמר לי מורי ז"ל כי בהיות ז"א ונוקביה אחר באחור אז זווגם שלהם הוי (ע"ב) ברחימו ודחילו כי אין שם חיבוק ונישוק אך כאשר הוחזרו אפין באפין ויש שם חיבוק אז נקרא דחילו ורחימו לפי שאעפ"י שאמרנו כי לענין החיבוק צריך התחלת שמאלו תחת לראשי עכ"ז תחילת התעוררות בא מן הימין שהוא אבא הנקרא דחילו ואח"כ מאימא הנק' רחימו.

ישרפו וכאשר האדם איננו ירא יראה הנו' מלפני האלהים גורם אל הקלוי' שיתבטל מהם היראה הזאת ויעלו למעלה ליינק שפע מן הקדושה וזהו סוד פסוק וטוב לא יהיה לרשע בצל אשר איננו ירא מלפני האלהים (ד"ש ע"ד) כי רו"ל דרשוהו על התלמיד שאינו ירא מלפני רבו ואין בו מדת היראה ואמר כי הוא רשע העושה כן ולכן לא יהיה לו טוב כיון שנדמה אל הצל אשר איננו ירא מלפני האלהים והצל הזה הם בחינת הקליפו' אשר נאחזות בק"ך צירופי אלהים דקדושה שהם כמנין צ"ל והוא סוד צ"ל מו"ת אשר איננו מלפני האלהים. ועולה להתאחו בק"ך צרופי אלהים הנו' אשר הם בקדושה וכבר ביארנו זה בדרוש תיקון הגאווה והליצנות וע"ש (ש' רוח הקודש ד"י ע"א).

אמר שמואל עוד מצאתי דרוש אחר במאמר הנו' להרב הגדול זלה"ה וז"ל יוד יראה ודא איה על רישיה דבר נש כו' ה' אהבה כו'. הנה כאן משמע כי אהבה ויראה הם אימא ואבא. וכן מצינו בס' התיקונים דאיצטרך ליחדא ליה לקב"ה בדחילו ורחימו. ואמנם במאמר אחר כתיב הפוכא והקדים רחימו לדחילו והענין ירצה דע כי האמת הוא שאבא נקרא יראה שהוא יראה מן הכתר שנבזה ממנו אבל אימא נקראת אהבה כי אין לה יראה מן אבא שהוא בעלה אבל יש לה אהבה עמו ואמנם בענין הייחוד צריך לקיים שתייהן כי בראשונה תייחד ותקדי' דחילו לרחימו ואח"כ תקדי' רחימו לדחילו וזה ביאור הענין כי הנה בתחילה